

Maďarsko: Světla výjimka uprostřed moře šílené legislativy EU a pokryteckých samovražděných zemí

- CZ24 News | 25. května 2020

MAĎARSKO: V Maďarsku před pár dní schválili nový, na současné evropské poměry přímo revoluční právní akt. Zákon, který zakazuje úřední registraci změny pohlaví a tím prakticky znemožňuje právní uznání nové identity tzv. transgenderových osob.

O co jde? Po tisíciletích lidské historie, kdy nebylo sporu o tom, že na svět přicházíme jako muži a ženy, že lidstvo tvoří dvě pohlaví, nezaměnitelná a jasně rozpoznatelná od první vteřiny po zrození, přišla do našich končin dekadentní „móda“ genderu. A s ní i teorie, že pohlaví je jen „sociální konstrukt“, který lze změnit. Bez jakéhokoli ohledu na to, co máme jak v genech, tak i v partiích těla, zvaných intimní.

Teorie naprosto šílená. Nicméně teorie, která je jistou bohatou a mocnou entitou, jíž na naší degeneraci a postupném vyhynutí evidentně velice záleží, všemi cestami úporně protlačovaná. Maďarský zákon se jí, jako první v Evropě, furiantsky postavil.

Jádrem zákona je ustanovení, nahrazující pojem „pohlaví“ pojmem „pohlaví při narození“, které je definováno jako „biologické pohlaví, určené primárními pohlavními charakteristikami a chromozomy“.

Jde o brilantní fintu a současně o (v dnešní Evropě nezvyklý) návrat selského rozumu. Návrat k tomu, co zcela samozřejmě fungovalo mezi normálními lidmi odjakživa; kdy lékař po prvním, letmém pohledu na novorozeně, radostně hlásil: „Je to kluk, maminko!“

Nový maďarský zákon samozřejmě nijak nezabrání pošukům, úchylům, excentrikům a aktivistům, aby se „cítily“ být tím, čím chtějí. Klidně i cypřišem, nebo pečící pánví... Ale v dokladech budou mít to, s čím se narodili. Navíc, tak zvaný „civilní rejstřík“ může obsahovat pouze taková křestní jména, která „odpovídají pohlaví“. Proto nebude možné, aby osoba, která narodila jako muž, třeba Josef, ale časem se rozhodla, že chce být Uršulou, mohla mít toto nové jméno zapsáno v osobních dokladech.

Samozřejmě, že se proti tomuto zákonu okamžitě strhla bouře odporu „pokrokových sil“. Jak v Maďarsku, tak i různě po Evropě. Nebude proto od věci, podívat se na ty, co nejvíce bouřili. Může nám to mnoho napovědět o současných poměrech, a to nejen v Maďarsku.

Liberální média citují třeba Ivett Ördögg, „trans ženu“ žijící v Budapešti. Má „chlapce“, taky transku. Říká: „Když mi můj přítel, který je také trans-osobou, řekl, že to vláda schválí, nevěřila jsem tomu. A pak jsem začala plakat...“ Aktivistka Tina Kolos z maďarské neziskové organizace Transvanilla zas naříkala v pořadu organizovaném feministickým kolektivem CLARA: „V Maďarsku je teď možné téměř všechno. I když jsme stále v šoku, nikdo z nás nebyl překvapen...“ Jde o osobu z řídicího výboru organizace TGEU (Transgender Europe), která v Maďarsku založila Transvanilla Transgender Association a dva roky působila v „panelu pro udělování grantů Mezinárodního fondu pro změnu pohlaví“.

Velice se na Orbána a jeho vládu zlobí také aktivista Tamas Dombos, absolvent sociologie a sociální

antropologie na Sorosově Středoevropské univerzitě (2004), „výzkumný pracovník pro mladé“ Centra politických studií. Dříve pracoval na řadě iniciativ v oblasti CPS, jako jsou QUING (Politika v oblasti rovnosti pohlaví a rovnosti) a DIOSCURI (Kulturní setkání v Evropě). Současně také zaměstnanec „protinenávisní“ neziskovky HÁTTÉR, kde „koordinuje výzkumné a advokační činnosti sdružení, pomáhá při právní pomoci a rozvíjí mezinárodní vztahy“. A aby toho nebylo málo, tak od roku 2012 je také správcem maďarského sdružení LGBT.

Do stolu pomyslně bouchla i nadnárodní Amnesty International. Krom vyhlášení, že nový zákon „odporuje mezinárodním a národním závazkům Maďarska ohledně dodržování lidských práv“, zahájila i velké, protimaďarské tažení na sociálních sítích. Vyzvala „všechny“, aby se u příležitosti Mezinárodního dne proti homofobii, Transphobii a Biphobii, který připadá na 17. května, připojili ke kampani sociálních médií, kterou pořádají organizace ILGA Europe, Transgender Europe (TGEU) a OII-International pod hastagem # Drop33.

Na ukázkou asi stačí. Proč jsme se ale tímhle panoptikem probírali? Už z letmého pohledu je zřejmé, že tohle obskurní hemžení má cosi společného. Jako červená nit se tím vším táhne nadnárodní neziskový sektor. A jeho chapadla, tedy místní, národní pobočky. Krom nich samozřejmě i Soros a jeho Středoevropská univerzita. Ale to jsou jen jiné maskovací barvy stejného chameleona.

Opět jsme tak na okamžik zahlédli celosvětovou, profesionálně organizovanou a neomezenými finančními prostředky disponující síť „liberální internacionály“. Obří, polotajnou organizaci stovek a stovek zdánlivě nesouvisejících veřejných spolků, úchylů, aktivistů, umělců a „názorotvorných“ médií, která koordinovaně protlačuje do našeho života, do našich zákonů a do celého veřejného prostoru agendu, zvanou některými NWO. Agendu určenou k našemu rozkladu a zmaru.

A téhle hydře se Orbánovo Maďarsko hrdě postavilo. Nejen zmiňovaným zákonem. Málokdo si asi povšiml, že od počátku loňského roku zakázali Maďaři ve své zemi výuku gender studies. Jako důvod uvedla vláda zcela otevřeně, že „zaměstnavatelé nemají zájem zaměstnávat absolventy oboru“. Letos na jaře pak Maďarský parlament odhlasoval, že Maďarsko nebude ratifikovat Istanburskou smlouvu.

Vtipným a furiantským kouskem čím dál sebevědomější maďarské vlády bezesporu bylo, že zmiňovaný návrh zákona, který nahrazuje dosavadní pojem „pohlaví“ pojmem „pohlaví při narození“, předložil místopředseda maďarské vlády Zsolt Semjén právě na den 31. března. Tedy na Mezinárodní den transgender viditelnosti (Transgender Day of Visibility)...

Nebyl by čas se přidat?

Lubomír Vyličil